

72 dragocenih hektarov

Osuševanje in izboljšava zamočvirjenih zemljišč sta prioritetenega pomena na področju kmetijskih investicij v srednjeročnem planu Slovenije za obdobje 1981-85.

Tako sta se tudi KZS občine Ljubljana-Siška in KZ Medvode z družbenim planom občine in svojimi plani obvezali v letu 1983 meliorirati zemljišče ob Gameljščici na površini 72 hektarov. Zemljišča ležijo ob potoku Gameljščica od izvira do vasi Vojsko v dolžini 4 km ob potoku in so v glavnem v zasebni lasti, nekaj pa je tudi družbenih. Pridelava krme prej ni bila mogoča, po opravljeni melioraciji pa bodo na 50 odstotkih površin travniki, 50 odstotkov pa bo njiv, kjer bo zasejana predvsem koruza. S tem pa bo omogočena tudi večja tržna proizvodnja mleka in mesa.

Predračunska vrednost investicije je 15.500.000 din. Sredstva so v celoti zagotovljena, tako za melioracijo, kot tudi za čiščenje osnovne odvodne mreže. Sredstva zagotavljajo Zveza vodnih skupnosti, Kmetijska zemljiška skupnost občine Ljubljana-Siška, KZ Medvode, Območna vodna skupnost Slovenije, 15 odstotkov sredstev pa je prispevala tudi LB kot posojilo. Kmetje — lastniki zemljišč pri melioraciji sodelujejo s svojim delom, tako bodo očistili površine grmičevja in močvirnega rastlinja, po končani melioraciji pa bodo zemljišča preoral in posejali.

Kmetje-lastniki zemljišč na področju melioracije so ustanovili tudi dve melioracijski skupnosti, kjer bodo usklajevali svoje interese, predvsem pa skrbeli, da bodo meliorirane površine trajno sposobne za kmetijsko proizvodnjo.

Investitor Kmetijske zadruge Medvode je na osnovi razpisa izbral za izvajanje del VGP TOZD Hidrogradnje, ki so po pogodbi dolžne dokončati dela do pomladi 1984.

Kolikor ne bo nepredvidenih težav, lahko pričakujemo, da bo že v letu 1984 pridelek krme s tega področja bistveno večji, s tem pa tudi večja prireja mleka in mesa.

Dela so v polnem zamahu

Praznik krajevnih skupnosti z območja Medvod

V spomin na 16. september 1934, ko je bila v gradu Goričane pokrajinska konferenca KPJ za Slovenijo, so krajevne skupnosti Medvode, Preska, Senica, Sora in Vaše — Goričane izbrale 16. september za krajevni praznik. Letošnje praznovanje se je pričelo s ponovitvijo ljudske igre Veriga na Senici in pohodom moštev po partizanskih poteh, zvrstila so se športna in rekreacijska tekmovanja ter gasilska vaja v Zbiljah. Osrednja prireditev pa je bila pred domom krajevne skupnosti Senica, kjer so v kulturnem programu sodelovali pihalni orkester Donit, moški pevski zbor Medvode, mešani pevski zbor KUD Oton Župančič iz Sore in domači recitatorji.

NAŠI KLICAJI

Barantanje

»O cenah barantamo kot branjevke na trgu, saj nimamo nobene metodologije za določanje cen. Največkrat je zadosten razlog za podražitev že izguba proizvajalca, pri tem pa nas ostali dejavniki, ki vplivajo na ceno, kaj malo zanimajo,« je zadnjič na seji sveta republiške skupnosti za cene obupano vzkliknil eden izmed delegatov.

Ali lahko verjamemo tem besedam in s tem potrdimo ugotovitev, da je na področju politike cen pravi kaos in da so odločitve odvisne od volje posameznikov?

Odgovor je prej pritrtilen kot ne. Še vedno namreč velja zakon o temeljih sistema cen, ki ima opredeljena tudi merila za oblikovanje cen. Seveda je drugo vprašanje, v kolikšnem obsegu so ta merila uporabna v vsakdanji praksi, poleg tega pa moramo upoštevati še dejstvo, da je bilo uredničenje zakona stalno moteno z državnimi intervencijami v obliki zamrznitve cen.

Poleg zakona o cenah vsako leto sprejemamo tudi družbeni dogovor o politiki cen, ta politika pa je opredeljena tudi v letnih resolucijah o družbenoekonomskem razvoju. Toda vse bolj se dogaja, da so zapisane določbe le želje in utvare, kajti v praksi se cene gibljejo povsem drugače, kot smo pričakovali in predvidevali. Še vedno velja pravica močnejšega, ki lahko izsiljuje, kot se mu zdi in kot ga je volja. Predvsem proizvajalci surovin so v prednostnem položaju, kajti — ob zelo omejevalni uvozni politiki — brez surovin se ustavi vsa predelovalna industrija. Tako so se v zadnjem obdobju najbolj povečale cene v črni in barvni metalurgiji, pa v energetiki in seveda je povsem neumestno pričakovati, da bodo cene končnih izdelkov ostale enake. A očitno nekatere zadeve našim oblikovalcem censke politike niso jasne, zato se pojavljajo tako dramatične situacije, kakršna je v Gorenju-Tiki, o čemer pa podrobneje pišemo na naslednjih straneh Javne tribune.

Res je, da smo vnaprej opredelili možna povečanja cen, da nam, prosto po pesmi Lačnega Franca, dihajo za ovratnik upniki in strokovnjaki mednarodnega finančnega sklada s svojimi zahtevami o prilagoditvi obrestnih mer in kreditno monetarne politike inflaciji, da smo načelno proti oblikovanju cen glede na stroške najslabšega proizvajalca — in še cel kup drugih opredelitev poznamo. A vendarle ne moremo biti odprti rok pri povečanju cen nekaterih izdelkov, druge pa zaradi nekega načelnega stališča potiskamo v prepad. Ali nam res tako manjka logičnega razmišljanja, da nekemu ne priznamo cene niti v obsegu neposrednih izdelavnih stroškov, ki jih ni težko ugotoviti? In če smo nekoga z administrativno odločitvijo prisilili, da dela z izgubo, je potem logično, da mu družba krije izgubo, s tem pa se spet nadaljuje začaran krog solidarnosti, odgovornosti in uspešnosti.